

תת"ע (עכו) 5771-06-23 - מדינת ישראל נ' חוסין סמאר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5771-06-23 מדינת ישראל נ' סמאר
תיק חיצוני: 10501332281

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

מאשימה
באמצעות עו"ד
נגד
מדינת ישראל

נאשם באמצעות עו"ד סמאר חוסין סמאר
מוחמד
החלטה

1. הונחה לפני טענת הסנגור כי אין להשיב לאשמה.

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

הארוע הוא מיום 7.6.22 התרחש בשעה 11:04 בכביש 70 ק"מ 55.4 מצפון עת נהג הנאשם ברכב משא.

3. בדיון שנערך לפני ביום 26.5.24 הגישה המאשימה את המסמכים הבאים:

1/ת - הדוח שערך השוטר גיא אהרונוביץ, ת/2 תע"צ להפעלת מצלמת סטילס שערך השוטר, ות/3 - תמונות המתעדות את העבירה שצילם השוטר. לאחר הדיון הוגש דיסק עם התמונות.

בדיון שנערך ביום 13.6.24 העיד השוטר גיא אהרונוביץ, עורך הדוח.

4. לאחר שנשמעה עדותו של השוטר אהרונוביץ טען הסנגור כי אין להשיב לאשמה. לשיטתו, אין די בראיות שהציגה התביעה לצורך הרשעת הנאשם. מעדות השוטר עולה כי רשם הדוח בהתבסס על זיכרון ולא ידע להצביע על המועד והשעה בהם בוצעה עבירה. עוד הוסיף וטען הסנגור כי בתע"צ לא צוינו מספר הרכב ושם הנהג כך שאין כל ראיה הקושרת התע"צ לאירוע ומעידה כי התמונה שהתקבלה שייכת לתע"צ.

5. המאשימה מתנגדת לבקשה בציינה כי התע"צ נערך בתחילת המשמרת ובסיומה לכלל הדוחות

שערך השוטר ביום ביצוע העבירה לכאורה, כולל הדוח שלפני.

הכרעה

6. מקורה של טענת "אין להשיב לאשמה" בהוראת סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש משולב] התשמ"ב-1982, הקובעת כי -

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה"

משמעות הטענה כי אין להשיב לאשמה היא שבהנחה וכל חומר הראיות שהובא לחובת הנאשם יזכה במלוא האמון והמשקל, גם אז לא יהא בו כדי לבסס הרשעה בעבירות המיוחסות לנאשם.

על פי הפסיקה די בראיות בסיסיות ובקיומה של מערכת ראיות ראשונית שיהא בה כדי להעביר את הנטל לשכמו של הנאשם (ראו ע"פ 405-80 מדינת ישראל נ' זבולון בן אברהם שדמי (4.3.81)).

7. בענייננו נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

בדוח (ת/1) תיאר השוטר את אופן ביצוע העבירה שלפיו הבחין ברכב בתנועה רציפה כשנהגו אוחז ביד ימין טלפון נייד סמוך לחלקו הימני של גלגל ההגה. לדוח צורפו תמונות המתעדות לכאורה את ביצוע העבירה.

בתע"צ להפעלת מצלמת סטילס (ת/2) ציין השוטר את מספר המצלמה התואמת למצלמה שצוינה בדוח. מועד הדוח ומיקומו תואמים אף הם למצוין בתע"צ. השוטר ציין בתע"צ כי בתחילת ההפעלה ובסיומה ערך בדיקות תקינות למצלמה. כן צוין בין היתר כי במהלך ההפעלה תועדו כלי רכב שביצעו עבירות כמופיע בחומר המצולם ופירוט הנסיבות מופיע בדוח.

בעדותו מסר השוטר כי בתמונות מופיעים התאריך והשעה בה בוצעה העבירה לכאורה (עמ' 8 לפרו', ש' 27, עמ' 9 לפרו', ש' 4-2). השוטר תיאר את האופן בו הפעיל את המצלמה, במקביל לכביש כשפניו לתנועה מצפון לדרום במקום האירוע שצוין בדוח ובתע"צ (עמ' 9, ש' 6). השוטר ציין כי הדוח נרשם בתחנה עם בדיקת התמונות וזיהוי העבירה (עמ' 9 ש' 12-15). השוטר הסביר כי יתכן שצילם האירוע בתחילת הדקה שצוינה בדוח כמועד ביצוע העבירה (11:04) המצוינת בתע"צ כמועד כיבוי המצלמה (עמ' 10, ש' 1). השוטר העיד כי מניסיונו תנוחת היד שצולמה מעידה על אחיזה בטלפון נייד וציין כי זיהה על פי הרשום בדוח כי עסקינן בטלפון נייד (עמ' 11 לפרו', ש' 1-7).

בהינתן האמור, על פי המבחן שנקבע בפסיקה, דוח השוטר (ת/1), התע"צ (ת/2), התמונות (ת/3) ועדות השוטר הם בגדר ראיות לכאורה להוכחת יסודות העבירה המפורטים בכתב האישום, ומהווים את אותה מערכת הוכחה ראשונית שמעבירה את נטל הבאת הראיות מהתביעה לנאשם, ויש מקום לחייב

את הנאשם להשיב להם.

נוכח האמור, הטענה שאין להשיב לאשמה נדחית.

לפיכך, אני קובעת את התיק להמשך שמיעת פרשת ההגנה ליום 14.7.24 בשעה 12:00.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותזמנם לדין.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"ד, 18 יוני 2024, בהעדר הצדדים.